

Arrest

nr. 133 231 van 17 november 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 15 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 augustus 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 16 april 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aanvraag wordt op 29 mei 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie ontvankelijk verklaard. De gemachtigde beslist op 15 mei 2014 de aanvraag ongegrond te verklaren. Dit is de bestreden beslissing:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 29/05/2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Uit het verslag van de arts-attaché dd. 24/04/2014 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene, AMF, lijdt aan een medische aandoening die een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene aangezien er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Echter uit de beslissing van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen blijkt echter dat betrokkenen niet aannemelijk kunnen maken dat zij daadwerkelijk de Somalische nationaliteit bezitten:

"Er dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (verder CGVS) er niet in geslaagd bent uw beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk te maken. Zo blijkt tijdens u gehoor voor het CGVS dat uw geografische, etnografische en socio-politieke kennis over Somalië ernstige lacunes vertoont. Wat betreft de door u voorgelegde kopie van een paspoort op naam van AMF (nr. 01369136) kan enerzijds gezegd worden dat, om enige bewijswaarde te hebben, documenten dienen ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen in casu niet het geval is." (Beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dd. 27/08/2009 - AMF)

"Er dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (verder CGVS) er niet in geslaagd bent uw beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk te maken. Zo blijkt tijdens u gehoor voor het CGVS dat uw geografische, etnografische en socio-politieke kennis over Somalië ernstige lacunes vertoont. (...) en uit uw antwoorden kan worden afgeleid dat u door uw beperkte kennis van Somalië, ondanks het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd, pogingen doet om uw werkelijke herkomst te maskeren. Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten." (Beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dd. 27/08/2009 - AMF en AMS)

In de bevestigende beslissing tot weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 18/01/2010 is het volgende opgenomen: "De Raad stelt vast dat zowel verzoeker als verzoekster tijdens hun verhoren in gebreke bleven essentiële kenmerken van de Somalische samenleving te duiden. (...) Verzoekers kennis van de Somalische taal is op zich onvoldoende om zijn nationaliteit aan te tonen. (...) De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. (...) De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Noch verzoeker, noch verzoekster toont een band aan met Somalië.

Aangezien betrokkenen in gebreke zijn gebleven hun werkelijke land van herkomst kenbaar te maken, is het onmogelijk een onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Het staat betrokkenen vrij hierover duidelijkheid te verschaffen bij een eventuele nieuwe aanvraag.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“Geput uit de schending van artikel 9ter Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel; aangezien de bestreden beslissing voorhoudt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij werkelijk de Somalische nationaliteit zouden hebben; aangezien nochtans de heer AMF bij de aanvraag art. 9ter. Vw. van 12.04.13 (alook bij de aanvraag van 04.11.10) kopie van zijn Somalische paspoort (zie stuk 3) bijvoegde alsook kopie van zijn Somalische geboorteakte en eveneens kopie van de Somalische geboorteakte van zijn echtgenote; aangezien n.a.v. de behandeling van de eerste aanvraag art. 9ter. Vw van 04.11.10 noch in de ontvankelijkheidsbeslissing noch in de ongegrondheidsbeslissing enige twijfel werd geuit door DVZ omtrent de identiteit en nationaliteit van verzoekers; aangezien een kopie van een nationaal identiteitsdocument bij de aanvraag volstaat (zie o.m. RvS 2 oktober 2013, 224.932); aangezien ook in de ontvankelijkheidsbeslissing art. 9ter. Vw. van 29.05.13 ook géén twijfels werd geuit omtrent de identiteit en nationaliteit van verzoekers en alsdan de gegevens (standpunt CGVS) waarop de bestreden beslissing zich thans baseert reeds beschikbaar waren; dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 15.05.14 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9ter Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota:

“Verzoekende partij meent dat haar nationaliteit afdoende werd aangetoond bij het indienen van de aanvraag, waardoor de arts-adviseur een onderzoek naar de toegankelijkheid en beschikbaarheid. In casu werd vastgesteld door de arts-adviseur dat er geen onderzoek kan worden gevoerd naar de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de medische zorgen, nu geen bewijs voorligt van verzoekende partij dat zij effectief de Somalische nationaliteit bezitten. Verzoekende partij meent dat zij afdoende heeft aangetoond dat zij de Somalische nationaliteit bezit, en verwijst naar de identiteitsdocumenten die zij ten tijde van de aanvraag heeft neergelegd. Verweerder laat gelden dat verzoekende partij volledig voorbij lijkt te gaan aan de beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 27.08.2009, waarbij werd vastgesteld dat verzoekende partij er niet in slaagt de beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk te maken. Verweerder verwijst ter zake naar de motivering van de beslissing van de Commissaris-Generaal dd. 27.08.2009: “Zo blijkt tijdens u gehoor voor het CVGS dat uw geografische, ethnografische en socio-politieke kennis over Somalië ernstige lacunes vertoont. (...) en uit uw antwoorden kan worden afgeleid dat u door uw beperkte kennis van Somalië, ondanks het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd, pogingen doet om uw werkelijk herkomst te maskeren.”

Het weze benadrukt dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij in tussen tijd nieuwe documenten ter beschikking heeft, die daadwerkelijk aantonen dat zij de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zodoende kan niet dienstig worden voorgehouden door de verzoekende partij dat de loutere ontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een bewijs zou vormen van haar identiteit. Verzoekende partij maakt met dergelijke beweringen niet aannemelijk dat de vaststellingen van de Commissaris-generaal foutief zouden zijn. Er kan niet worden ingezien hoe de ontvankelijkheidsbeslissing afbreuk zou kunnen doen aan de beslissing dd. 27.08.2009 van het Commissariaat-generaal. Bovendien dient te worden benadrukt dat de beslissing van de Commissaris-Generaal integraal werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit bij arrest nr. nr. 37.091 dd. 18.01.2010. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie om de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond te verklaren, nu werd vastgesteld dat de verzoekende partij geen uitsluitel kan geven omtrent zijn werkelijke nationaliteit. Verweerder laat gelden dat het dan ook onmogelijk is om een onderzoek te voeren naar de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoekende partij de mogelijkheid wordt geboden aan verzoekende partij een nieuwe aanvraag in te dienen, dit teneinde duidelijkheid te brengen omtrent hun ware identiteit. Er werd dan ook geen bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekende partij betekend.”

2.3. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De ambtenaar-geneesheer stelt in zijn advies van 24 april 2014 het volgende:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aan vraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 16.04.2013.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Voorgelegde medische attesten:

- Protocol bloedanalyse de dato 07/02/2013.*
- Medisch attest de dato 17/03/2013 van dr. JA. Diabetes mellitus, met complicaties secundair aan slechte glycemieregeling.*
- Medisch getuigschrift de dato 21/03/2013 van dr. JA. Insulinedependente diabetes mellitus, diabetische retinopathie. In voorgeschiedenis ook wonden aan de voeten.*

Met het attest van 15/02/2013 kan geen rekening gehouden worden aangezien zowel de naam als de stempel van de arts ontbreken.

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier blijkt dat de betrokkene behandeld wordt voor een insulinedependente diabetes mellitus. Secundair aan slechte glycemieregeling is er ook sprake van diabetische retinopathie en slecht helende voetwonden. Het is, mede door de jonge leeftijd van de betrokkene, belangrijk dat de glycemieën goed geregeld zijn om verdere complicaties te vermijden. Gezien de retinopathie is het verder ook aangewezen dat de betrokkene periodiek opgevolgd wordt door een oftalmoloog.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit gezien er geen adequate behandeling bestaat in het herkomstland of land van verblijf zodat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf, voor één jaar, niet aangewezen is.”

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is. (...) Gelieve de betrokkene AMF en AMS in te schrijven in het Vreemdelingenregister overeenkomstig de identiteitsgegevens zoals blijkt uit het voorgelegde identiteitsbewijs, m.n. : paspoort.”

2.4. De historiek van verzoekers hun aanvraag tot medische regularisatie in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is in deze belangrijk, deze historiek luidt als volgt.

Verzoekers dienen op 16 april 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aanvraag wordt op 29 mei 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie ontvankelijk verklaard. De gemachtigde beslist op 15 mei 2014 de aanvraag ongegrond te verklaren, de laatste beslissing vormt de bestreden beslissing.

Wanneer de gemachtigde op 29 mei 2013 de aanvraag ontvankelijk verklaarde, verstuurd hij verzoekers' aanvraag vervolgens naar de ambtenaar-geneesheer voor een medisch advies terzake, zoals de vreemdelingenwet voorziet. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de gemachtigde aan de ambtenaar-geneesheer heeft meegedeeld dat er betwisting bestaat over de nationaliteit van verzoekers.

De ambtenaar-geneesheer komt in diens medisch advies tot de conclusie dat *“Uit het voorgelegd medisch dossier kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit gezien er geen adequate behandeling bestaat in het herkomstland of land van verblijf zodat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf, voor één jaar, niet aangewezen is.”*

Vervolgens bevestigt de gemachtigde de conclusie van de ambtenaar-geneesheer in de bestreden beslissing van 15 mei 2014: *“Uit het verslag van de arts-attaché dd. 24/04/2014 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene, AMF, lijdt aan een medische aandoening die een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene aangezien er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.”*

Maar tevens komt de gemachtigde in de gegrondheidsfase, met name in de bestreden beslissing van 15 mei 2014, terug op de ontvankelijkheid van verzoekers hun aanvraag. De gemachtigde komt met name terug op ontvankelijkheidsprocedure door te stellen dat er een probleem bestaat in verband met de nationaliteit van verzoekers. *“Er dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (verder CGVS) er niet in geslaagd bent uw beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk te maken.”* Verder motiveert de gemachtigde dienaangaande als volgt: *“Aangezien betrokkenen in gebreke zijn gebleven hun werkelijke land van*

herkomst kenbaar te maken, is het onmogelijk een onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst.”

De Raad stelt vast dat de ontvankelijkheidsbeslissing van 29 mei 2013 zich in het rechtsverkeer bevindt en dat deze definitief is geworden.

Het is kennelijk onredelijk van de gemachtigde om de aanvraag, nadat hij eerst de aanvraag ontvankelijk heeft verklaard, ongegrond te verklaren, zonder rekening te houden met het advies van de ambtenaar-geneesheer dat één van de risico's bedoeld in artikel 9ter aanwezig is.

Het enig middel is in die mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 15 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC